

A FAVOR DEL VEGANISME

Peter Singer

Universitat de Princeton

Tr. Ignasi Llobera

Peter Singer (1946, Austràlia) és professor de Bioètica a la Universitat de Princeton (EUA) i professor del Centre per a la Filosofia Aplicada i l'Ètica Pública de la Universitat de Melbourne (Austràlia). Singer és un filòsof utilitarista que s'ha especialitzat en ètica aplicada. De l'obra de Singer en destaquen, entre d'altres, dos temes que ha treballat amb profunditat: la fi de la pobresa al món i el patiment animal.

Per una banda, al seu article "Famine, Affluence and Morality" de 1972, Singer ja defensa que tenim l'obligació moral de fer donatius per ajudar els pobres d'arreu del món i així prevenir morts evitables. Al volum 4 de Filosofia, ara! Revista per a pensar, de l'any 2018, vam publicar en traducció catalana del seu article "La solució de Singer a la pobresa mundial" (1999), on actualitza aquesta qüestió que, posteriorment, ha desenvolupat al seu llibre The Life You Can Save (2009/2019).

Per altra banda, al seu llibre Animal Liberation de 1975, Singer ja ens proposa que ens fem vegetarians o vegans per minimitzar el patiment animal. Segons l'autor, des del punt de vista moral cal tenir en compte els interessos dels animals pel fet que ells també pateixen.

A continuació hi trobareu la traducció al català del seu article "A Case For Veganism", publicat originàriament a la revista Free Inquiry l'any 2007. Aquest breu article situa ràpidament la qüestió filosòfica alhora que sintetitza i actualitza el punt de vista de l'autor. Cal tenir en compte que les dades que s'ofereixen a l'article fan referència als Estats Units d'Amèrica i al 2007. Per a un tractament més extens de la qüestió, Peter Singer acaba de publicar un recull d'articles seus sobre el veganisme sota el títol Why vegan? (2020).

Actualment, i juntament amb els dos articles publicats a Filosofia, ara!, disposem de la traducció catalana de les següents obres de Singer: El president del bé i el mal. L'ètica de George W. Bush (2004; Tr. Imma Estany, Pagès Editors, 2004), i Com mengem. La importància ètica de les nostres decisions alimentàries (2006; n'és coautor Jim Manson; Tr. Joan Vidal Tubau, Pagès Editors, 2007).

Agraïm a l'autor i a la revista Free Inquiry que ens hagin cedit els drets per traduir el present article al català i per publicar-lo a Filosofia Ara! Revista per a pensar.

Published by permission of FREE INQUIRY Magazine, the journal of the Council for Secular Humanism (U. S.).

Fotografia: Derek Goodwin
www.derekpashupagoodwin.com

Podem defensar les coses que fem als animals? Els cristians, els jueus i els musulmans poden apel·lar a les escriptures per justificar el seu domini sobre els animals, però un cop ens situem més enllà de les perspectives religioses, hem d'afrontar "la qüestió animal" sense cap suposició prèvia en relació a si els animals van ser creats per al nostre benefici o si l'ús que en fem té autorització divina. Si els humans no som res més que una de les moltes espècies que han evolucionat en aquest planeta, i si les altres espècies comprenen milers de milions d'animals no humans que també poden patir o, a la inversa, poden gaudir de la seva vida, llavors els nostres interessos haurien de comptar sempre més que els seus?

De totes les maneres en què tractem els animals, la que actualment necessita justificar-se més és la cria d'animals per a l'obtenció d'aliments. D'entre totes les activitats humanes, aquesta és, amb escreix, la que afecta més animals. Només als Estats Units, cada any es crien i es maten al voltant de deu mil milions d'animals per obtenir-ne menjar. Tot això és, en sentit estricte, innecessari. Als països desenvolupats, on tenim accés a una àmplia varietat d'aliments, ningú no necessita menjar carn. Molts estudis demostren que podem viure sense menjar carn i tenir una salut tan bona, o encara més bona, que menjant-ne. També podem viure bé seguint una dieta vegana, és a dir, sense consumir cap producte animal. (La vitamina B₁₂ és l'únic nutrient essencial no disponible en els aliments vegetals, però és fàcil prendre'n un suplement obtingut de fonts veganes.)

Si preguntem a la gent quin és el principal problema ètic de menjar animals, la majoria farà referència al fet de matar-los. Per descomptat que aquest és un dels problemes, però hi ha una objecció més evident com a mínim en relació a la producció d'animals de la indústria moderna. Fins i tot en el cas que no hi hagués res dolent en el fet de matar animals perquè ens agrada el gust de la seva carn, estariem donant suport a un sistema agropecuari que infligeix patiment de forma prolongada als animals.

Els pollastres per carn es crien tancats en naus amb més de vint mil animals. A causa dels excrements acumulats, el nivell d'amoniac de l'aire els pica els ulls i els danya els pulmons. Sacrificats amb només quaranta-cinc dies, els seus ossos immadurs gairebé no poden suportar el pes dels seus cossos. A alguns els cedeixen les cames i, incapaços d'aconseguir menjar o aigua, moren aviat. La seva mort és irrellevant per l'economia del conjunt de l'empresa. Capturar-los, transportar-los i sacrificar-los són processos brutals en els quals tots els incentius econòmics afavoreixen la rapidesa mentre que el benestar de les aus no hi juga cap paper.

Les gallines ponedores s'amunteguen en gàbies de filferro tan petites que, fins i tot si n'hi hagués només una per gàbia, no seria capaç d'estirar les ales. Però normalment hi ha, com a mínim, quatre gallines per gàbia i sovint més. En aquestes condicions, les gallines més agressives de la gàbia espicassen les més febles, que no poden escapar-ne. Per evitar que això acabi amb la mort de gallines, els productors tallen els becs de totes les aus amb una fulla calenta. El bec de la gallina està ple de teixit nerviós, de fet és el principal mitjà que té per relacionar-se amb el seu entorn, però no s'usen ni anestèsics ni analgèsics per tal d'alleujar-los el dolor.

Els porcs deuen ser els animals més intel·ligents i sensibles que mengem habitualment. Actualment, a les granges industrials les truges embarassades es posen en tancats

Fotografia: Derek Goodwin
www.derekpashupagoodwin.com

tan estrets que no poden girar-se ni tan sols caminar més d'un pas endavant o enrere. S'estiren directament sobre el formigó, sense palla ni cap altra forma de jaç. No tenen manera de satisfer el seu instint de fer el niu just abans de parir. Els garrins són separats de la truja el més aviat possible per tal que aquesta es pugui tornar a quedar embarassada. Als garrins també els tanquen directament sobre formigó fins que són sacrificats.

El bestiar boví passa els últims sis mesos de la seva vida en unitats d'engreix enmig de brutícia, menjant un tipus de gra que no és adequat per a la seva digestió, alimentats amb esteroides per fer-los augmentar múscul i amb antibiòtics per mantenir-los vius. No tenen protecció del sol ardent de l'estiu ni resguard del vent glaçat de l'hivern.

Però potser us pregunteu: què tenen de dolent la llet i els altres productes lactis? Les vaques no porten una bona vida pasturant pels camps? Al cap i a la fi, no les hem de matar per obtenir-ne llet. Però actualment la majoria de les vaques lleteres viuen tancades i no poden pasturar. Igual que les dones humanes, les vaques no produeixen llet si no han tingut una cria recentment, de manera que es prenyen les vaques lleteres cada any. Se separa el vedell de la seva mare poques hores després del part per tal que no es begui la llet que ha de ser per als humans. Si el vedell és mascle, el poden matar immediatament o criar-lo per fer-ne carn o hamburgueses de vedella. El vincle entre una vaca i el seu vedell és fort, per això la vaca cridarà sovint el seu vedell durant diversos dies després que els hagin separat.

Fotografia: Derek Goodwin | www.derekpashupagoodwin.com

A més de la qüestió ètica de com tractem els animals, actualment hi ha un nou argument potent a favor d'una dieta vegana. Des que Frances Moore Lappé va publicar *Diet for a Small Planet* el 1971, hem sabut que la producció animal industrial moderna és extremadament malbaratadora. Les explotacions porcines utilitzen sis lliures de gra per cada lliura de carn desossada que produeixen. En el cas del bestiar boví en unitats d'engreix, la proporció és de 13 a 1. Fins i tot en el cas dels pollastres, la carn industrial menys ineficient, la proporció és de 3 a 1.

A Lappé li preocupava el malbaratament dels aliments i la pressió addicional sobre la terra cultivable, ja que ens podríem estar menjant el gra i la soja nosaltres mateixos, usant molta menys terra. Actualment, l'escalfament global agreuja el problema. La majoria d'americans pensen que el millor que poden fer per reduir la seva contribució a l'escalfament global és canviar el seu cotxe familiar per un cotxe híbrid de baix consum. En el seu article de 2006, "Diet, Energy, and Global Warming", Gidon Eshel i Pamela Martin, investigadors de la Universitat de Chicago, calculen que, tot i que això comportaria una reducció de les emissions d'aproximadament d'una tona de diòxid de carboni per

conductor, el canvi de la dieta típica dels Estats Units a una dieta vegana estalviaria l'equivalent a gairebé una tona i mitja de diòxid de carboni per persona. Per tant, els vegans perjudiquen bastant menys el nostre clima que els qui mengen productes animals.

Hi ha alguna manera ètica de menjar productes animals? És possible obtenir carn, ous i productes lactis d'animals que han estat tractats amb menys crueltat i que han pogut menjar herba en comptes de gra o de soja. Menjar només productes d'origen animal d'aquesta mena també evita algunes de les emissions de gasos d'efecte hivernacle, tot i que les vaques alimentades d'herba també emeten quantitats substancials de metà, un contribuïdor particularment potent de l'escalfament global. Per tant, *si* no hi ha cap objecció ètica seriosa al fet de matar animals sempre que hagin tingut bones vides, aleshores ser selectius en relació als productes animals que mengem ens pot proporcionar una dieta èticament defensable. Però cal estar a l'aguait. "Orgànic", per exemple, diu poca cosa sobre el benestar dels animals, i les gallines que no viuen engabiades potser viuen amuntegades en un cobert. Fer-se vegà és una opció més senzilla i dona als altres un exemple clar a seguir.